

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26/I.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26/I.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 10.000

Za Jugoslavijo

četrtletno: Din. 25.

Posamezna številka 1000 kron

Leto IV.

Dunaj, 10. septembra 1924.

Št. 37.

Bodočnost Avstrije.

Odkar se nahaja naša zvezna država v štadiju sanacije, to je gospodarskega ozdravljenja, ne manjka različnih prerokovanj in ugibanj o njeni bodočnosti. Mnogo se razmotriva in ugiba o tem, ali je državni organizem, kakor ga je vstvarila senžermenska mirovna pogodba po razpadu bivše Avstroogrske, življenjazmožen ali ne in ali je treba iskati novih poti in oblik, da se zagotovi gospodarstvu sedanje Avstrije trajen obstoj.

Razpravljajoč o sedanji gospodarski krizi, piše bivši minister Emil Kraft v 242. številki „Tagespost“ sledeče: „Letošnje poletje našega ozlovoljenja je minulo. Vse moje bojzani o poteku približujoče se krize, kakor sem jo že leta 1922 in 1923 napovedal, so bile daleko prekošane. Kako izgleda danes avstrijsko narodno gospodarstvo? Kakor hiša po požaru, ki sta mu sledila še povodenj in potres. Mnogoteri ogoreli zidi se morajo še podreti, da pridejo do zdravega zidovja, pa tudi temelj je treba preizkusiti, ako je močen dovolj. Potem zopet hitro graditi v kolikor se izplača in v kolikor so sredstva in rezerve na razpolago.“ Tako bivši avstrijski minister, priznani finančni strokovnjak, ki presoja položaj zgolj iz vidika državnih financ.

Do dalekosežnejšega zaključka pride dunajski poročevalec londonskega lista „Times“, ki vidi bodočnost Avstrije zagotovljeno edino v tem, da stopi Avstrija v tesnejše gospodarske zveze z nasledstvenimi državami, torej v gospodarski uniji teh držav. Kajti Angleži imajo kot trgovski narod največji interes na gospodarski obnovi srednje Evrope, zlasti pa na tem, da ohranijo Dunaj kot tržišče za njihove industrijske izdelke. Sedaj, ko je bila dosežena na londonski konferenci nekaka podlaga za gospodarsko sodelovanje med Angleško, Francosko in Nemčijo, obračajo svojo pozornost tudi

srednji Evropi, posebno Avstriji. Prej omenjena „Times“ prihaja glede Avstrije do sledečega zaključka:

„Ako hočemo najti odgovora, se moramo spominjati gotovih zgodovinskih in gospodarskih dejstev, na katerih je slonela dežela, iz katere je izšla sedanja Avstrija. **Zopetno zблиžanje med Avstrijo in njenimi tremi slovanskimi sosedi v znamenju ožjih zvez, kakor so obstajale pred razpadom stare monarhije, bi bil prvi korak na poti k rešitvi gospodarskih problemov, ki se tičejo Avstrije, Češkoslovaške, Jugoslavije in Poljske.**

Praktični Anglež je spregledal, da bi se morala sedanja Avstrija, ako bi ostala popolnoma osamljena država, stalno boriti za svoj obstanek. Pa tudi v interesu drugih, gospodarsko močnejših nasledstvenih držav je ležeče, da se vzpostavijo med njimi ožje gospodarske zveze, ker le tedaj morejo uspešno zastopati in uveljavljati svoje koristi in tekrovati v svetovnem gospodarstvu. Zato gre stremenje zapadnih držav za tem, da se ustanovi ob Donavi konfederacija, to je zveza nasledstvenih držav bivše Avstroogrske, ki ji ima pripadati tudi Avstrija. Ta zveza bi nikakor ne omejevala politične samostojnosti posameznih v nji združenih držav, marveč je njen namen predvsem ta, da uredi prijateljskim potom medsebojne ekonomske odnose zlasti glede izmenjave dobrin, ki pridejo v poštev pri uvozu in izvozu. Njen namen pa bi bil tudi, zagotoviti si kot močna gospodarska jednota upliv in varstvo skupnih interesov na zunaj.

Kdor pazno zasleduje razvoj držav ob Donavi, je moral priti do prepričanja, da se vrši ves ta razvoj v navedeni smeri in da je samo vprašanje časa, kedaj bo postalo dejstvo, kar je videti danes samo šele v temnih obrisih. Ako se je zapadni diplomaciji posrečilo doseči gospodarski sporazum med Francosko in Angleško na eni in Nemčiji na drugi strani ter tako

spraviti iz sveta največjo nevarnost za evropski mir, ji bo tem lažje rešiti tudi avstrijski problem v tem smislu, kakor si ga je začrtala.

O bodočnosti Avstrije tedaj ne bodo odločevali morebiti avstrijski vsenemci, marveč je to srednjeevropsko vprašanje, ki ga bodo rešile predvsem tiste države, ki so z danimi posojili na njem najbolj zainteresovane.

Dominik Skitek †.

Z neizprosno roko grabi smrt po naših duhovnikih; topot si je izbrala našega Dominika, ki je stal tik pred posvečenjem v mašnika. Podlegel je jetiki.

Rojen je bil 29. julija 1900 v Potočah pri Labudu kot sin kmetskih starišev. Ker je užival doma vseskozi krščansko vzgojo in ker je bil zelo nadarjen, je dobil veselje do duhovniškega stanu in je šel študirat. Poslali so ga v šentpavelsko gimnazijo na Koroškem, kjer je bil vedno med najboljšimi. Krajevne razmere so ga pripeljale, kakor tudi druge koroške dijake, v Kranj, kjer je končal svoj gimnazijski študij l. 1920. Prvi letnik je dovršil na ljubljanski teološki fakulteti z dobrimi uspehi. Nato je stopil v celovško semenišče, kjer je ostal do svoje bolezn.

Če hočemo govoriti o njegovih vrlinah, moramo predvsem povdariti njegovo jekleno delavnost. Delal in študiral je veliko, ne samo za šolo, ampak tudi za društvena predavanja. Priča njegovi marljivosti sem mu bil posebno v bogoslovlju. Malo časa si je privoščil, da si okrep i svoje tako šibko zdravje. Po več dni ga včasih ni bilo videti: risal in izpisoval je iz raznih zgodovinskih knjig snov za list in društvena predavanja v počitnicah in med šolskim letom. Tako je n. pr. izpisal obširno Her-

PODLISTEK

Joža Vereni:

Iz potovanja.

Vsako pismo je del našega življenja, kajti v njem razodevamo, kar vidimo, mislimo in čutimo. Nekatera pisma so nerodno pisana in radi tega nas ne zanimajo, so pa spet pisma, ki se berejo kakor poglavja iz romana.

Pred kratkim sem prejel pismo od neke dame, ki je potovala po Dalmaciji in slovenskem jugu. Upam, da se ne bode zgražala, da ga tukaj objavljam. Saj je vredno, da ga beremo.

Doma sem! Odpočila sem se. Pričnem kar pri koncu svojega potovanja. Tisti dan, ko smo odhajali, je bila zopet vsa Lastva (Dalmacija) pokoncu, kot pri prihodu. Vse je mahal, dokler se ni ladja skrila in to je trajalo dolgo. Imeli smo močan široko in parnik se je grdo zibal. Na Melinjah je zaraditega ušla ena naša sopotnica. Vse se je smejala za njo — no, ravno ljubeznivo se mi to ni zdelo.

Naše najlepše in najpostrežljivejše kavarirje pa smo pogrešale ob slovesu; kar za malo se nam je to zdelo. A, ko smo bili že daleč od

obali, pa smo zagledale malo lupino na razburkanih valovih in v nji lepega Andjela in Roberta. Po praznje sta bila oblečena in klanjala sta se, kolikor jima je dovolil vihar. V naši družbi smo imeli namreč magnet, lepo Anko, ki je mešala glave fantom vseh konfesij...

V Ercegovnem smo se izkrkali. Hoteli smo preko Hercegovine, Bosne in Hrvatske domov. Madžari so zgradili ozkotirno železnico z malimi vagončki — so že vedeli zakaj. Torej v en tak kurnik smo zlezli. Bilo nas je pet, a v oddelku smo našli dva črnogorska študenta in malega Skavtka. Hitro smo se seznanili.

Na steni nas je pozival lepak, naj takoj javimo, ako bi kdo vjel živega gada (stenico). Mene je pričelo mahoma srbeti in druge tudi, ko smo to čitali. V mraku se je vлил dež in kmalu je začela cepati kiša na nas — streha ni držala. Ni preostalo drugega, kot razpeti dežnik. Da je bilo smeha, si lahko mislite.

Ob dveh zjutraj je ugasnila luč. Dremali smo v raznih pozicijah. Nakrat vjamem nekaj. „Luč, lu!“ zakličem. Naš jurist prižge svečo, ki osvetli zmečkanega gada. Javila sem spovedniku ali zaradi sigurnosti pa še v Sarajevem samem. Razume se, da smo zdaj bolj nemirno spali, kot preje.

Ko se je pričelo svitati sem se zdramila ob oknu z obuškanim čelom. Ogleovala sem

si fantastične skupine po kupeju. Pred menoj je čepel Skavtek, sklonjen v dve gubi. Nakrat pa plane kvišku, zarije glavo v moje naročje in spal dalje. Spogledala sva se z bedecim, resnim Črnogorcem in pustila zaspanega otroka v naročju Abrahamovem. Po rami moje debele tovarišice navzdol je drsela visokošolčeva ščetinasta glava, debeluška pa je pritiskala svoje lice na te ščetine. Po daljšem motrenju sem izvlekla svinčnik, da skiciram to divno skupino, ki jo je združil bog spanja. A ona se je zbudila, se otresla tovara in razume se, da do skice ni prišlo. Lepa Anka je kimala kot putka, globoko se nam klanjala ter povešala dražestno šobico. V kotu pri vratih je vlekla dreto naša tretja sopotnica. Že prej je naročila, naj jo dregnemo, ko bi smrčala, pa je nismo, ker potem bi nič ne spala. Zaradi dežja v Mostarju nismo izstopili. Podnevi smo ostali v Sarajevu, zvečer pa smo nadaljevali vožnjo. To sem bila zmučena. Bošnjaki so mi stopali na ozkem prostoru po nogah, da so se mi zvezde utrinjale. Čisto otekale noge sem privlekla domov. Zadnji del našega potovanja smo prebili v brzovlaku, nič več nismo zdržali v osebni. Spali smo stoje, sede, leže — kakor je nač nanoslo. Preveč smo si naložili. V Zagrebu smo bili samo par ur

(Konec sledi.)

mannovo Koroško Zgodovino. Sestavil je Zgodovino Krške škofije in prav lično narisal na kartonu stanje mej Krške škofije v posameznih dobah; končal je to delo tik pred kruto boleznijo. Na ta način je nam hotel olajšati delo iskanja snovi za predavanja.

Njegovi jekleni vstrajnosti in smotreni delavnosti je pripisovati lepo uspelo Šlomškovo slavnost. Bogati spored, ki ga je bil sestavil za to slavnost, nas je kar osupnil. Dejali smo, da tega ne bo mogla izvesti peščica slovenskih bogoslovcev; toda šlo je. Veselili smo se mi, veselili so se gostje, veselil se je pa posebno on nad lepim uspehom.

Njegovo občevanje je bilo zelo ljubeznjivo; kadar je vodil debate po predavanjih, je znal izredno taktno pomiriti duhove. Pa je povedal včasih tudi par krepkih, če je bilo treba. Ravno pri predavanjih, ki jih je imel in pri debatah je nam pokazal kako izobražen on je. Ni kazal s prstom na svojo izobrazbo, ponižno je povedal svoje mnenje. Imel je veliko razumevanje za mladino posebno za dijaški naraščaj. Brali smo večkrat pozive v „Kor. Slovencu“ na slovenske stariše, da naj pustijo sinove študirati, posebno če kdo čuti duhovniški poklic. Manjka nam duhovnikov; zato pa je treba moliti. Za dober uspeh slovenskih misijonov nas je prosil, da bi vsak enkrat na teden daroval so, obhajilo da bi vsak enkrat na teden daroval svo, obhajilo v ta namen; sam seveda ni zaostajal.

Ena izmed najmarkantnejših potez je njegova „Izobrazba srca“. In to je, kar je posebno dičilo našega vseskozi značajnega Dominika. Nikoli nisi slišal njega koga kritizirati in če je kdo v njegovi navzočnosti koga kritiziral, ni mu niti pritrđil, niti ga ni karal, da ne bi se mu zameril — molčal je! Proti vsakomur pravičen, ljubeznjiv postrežljiv, redkokdaj, nejevoljen; še ta nejevolja je bila nezavestna!

Z veliko resnobo se je pripravljaj na bližajoča se posvečenja. S kako ljubeznijo je ravnal z brevirjem — podobice je bil že naročil za primicijo — v nebesih!... Njegovo obnašanje v kapeli je bilo neprisiljeno pobožno, nad vse vzgledno; niti besedice in upal izgovoriti in če je moral, že ga je zalila rudečica sramežljivosti češ tukaj se ne spodobi! Vse to je bilo plod udejstvovanja njegovega gesla „Izobrazba srca“. Toda božja previdnost je odločila drugače. Zbolel je. Že tri tedne prej je kašljaj. Prosil sem ga in rotil naj gre k zdravniku in naj leže v postelj. „Misliš?“ — je bil njegov odgovor. Nič ni hotel slišati. Drugega februarja zjutraj ob 4. je bruhal kri iz pljuč.

Legel je v postelj in ležal v bogoslovju en mesec, nato dva dni v Elizabetinski bolnici, slednjič dobrih sedem mesecev v bolnici za tuberkulozne, kjer je 5. t. m. ob 6. zjutraj v Gospodu zaspal.

Nebesa so se veselila na Dominika, zrelo jabolko se je utrgalo od drevesa človeštva, da pade Jezusu v naročje, katerega je tako ljubilo!

O Dominik, Dominik, saj smo vedeli, kaj bo! Toda Ti si še vedno upal...

O srečni prijatelj, ki si prestal toliko trpljenja iz ljubezni do Onega, za katerega si živel, trpel in umrl. Kolikokrat si sprejel Jezusa iz rok Tvojih tovarišev — diakonov! Jezusa, ki ga gledaš — prepričan sem — od obličja do obličja!

Dominik! Leta 1920 je umrl naš Tómo Weiss, ko je bil na isti poti, kakor ti, na kateri sem tudi jaz. Napisal si mu posmrtnico. S kakšnimi občutki? S kakšnimi občutki Ti pišem jaz Dominik? Pač z zavestjo, da Ti bom sledil tudi jaz. Da bi tudi jaz tako srečno bognudano umrl kakor si preminul Ti!

Dominik! Sili kdaj mislil na to, da Ti bom jaz napisal besede v slovo?...

Kako nerad sem pisal te vrste, ko si pa Ti nas zapustil! Za vedno!...

Dominik! Če bo Bog dal, bom daroval čez leto dni Vsemogočnemu prvič nekrvavo daritev.

Ljubljeni tovariš! Pristrčno pozdravljen! Pridi in moli z menoj, da bo moja daritev vredna pred Bogom vsemogočnim!

Kako prav je imel neki tovariš, ko je rekel „Imeli bomo vsaj enega svetnika več!“ Da Dominik, Ti bodi naš priprošnik pri nebeškem Očetu! Obljubljaj Ti, nikdar Tě ne bom po-

zabil! Mili tovariš! Tvoja brata počivata na bojnih poljanah, Ti pa v domači grudi!

Koliko gorja za Tvoje ljubljene stariše, za Tvojo ljubljeno sestrico in še zivečega brata! Dominik! moli zanje! Počivaj dragi! Lahka Ti bodi domača zemlja!

V duhu stojim ob Tvoji gomili in plakam, plakam za tovarišem, ki ga ni več!...

Do videnja, dragi...

Tvoj France.

Sestanek slovenskega koroškega dijaštva v Zahomcu pri Zili.

„Klub slovenskih koroških akademikov na Dunaju“ je organiziral sestanek koroškega slovenskega dijaštva dne 22., 23. in 24. avgusta l. 1924 v Zahomcu pri Zili. Prireditelj je v vsakem oziru izborna uzpela. Za to gre predvsem največja hvala vrlim Zahomčanom, ki so nas s svojo prijaznostjo in prisrčnostjo naravnost očarali. Najiskrenejša hvala družinam Kriglovi in Abujevi za organizacijo preskrbe s hrano in prenočišči ter gostilničarju g Schnablju za postrežbo in prepustitev dvorane za dijaška zborovanja. Bodite uverjeni, Zahomčani, da vam bomo vašo prijaznost z veseljem povrnili, ko bomo na končanih študijah se stavili našemu ljudstvu na razpolago.

Udeležba na dijaškem sestanku je bila zadovoljiva. Posetili so nas č. gg. mons. Podgorc, župnik Maierhofer, župnik Skrinar, g. župan Schaupach in več drugih gostov iz cele Koroške.

Sestanek se je otvoril v petek 22. avg. dopoldan s predavanjem č. g. mons. Podgorca o temi „Avtoriteta in svoboda“. Gosp. predavatelj je v globokoumnih besedah obrazložil napačna pojmovanja svobode in potrebo avtoritete v zasebnem in javnem življenju. Predavanje je merilo po besedah č. g. Maierhoferja v debati na tri važne točke našega, posebno dijaškega življenja: intelekt, volja in opora ter avtoriteta cerkve. G. predavatelju smo iz srca hvaležni za to predavanje, saj ravno v teh razburkanih časih rabimo mi dijaki dobrih, z dokazi podprtih smernic.

Popoldne nam je č. g. Podgorc kratko obrazložil pomen naših posojilnic, nam orisal njih delovanje in težkoče, ki jih morajo prebiti v tem času splošne gospodarske krize. Predaval je še tov. stud. rer. pol. Zdravko Zwitter o narodno obrambnem delu na Koroškem, kjer je podal kratko zgodovino slovenskega polit. boja ter pokazal delovanje nemških „obrambnih“ društev, predvsem Südmarke. Predavanju je sledila zanimiva debata o Mohorjevi družbi, potrebi naše tiskarne na naših tleh, o Koroškem slovenskem koledarju, slov. dij. domu ter raznih drugih potrebah našega ljudstva na Koroškem.

V soboto zvečer je bila generalna vaja za inž. Tevže Hafner problem borze in je v živahni debati skušal razložiti glavne panoge modernega bančnega poslovanja. Zvedeli smo za vzroke sedanje bančne in gospodarske krize, dobili upogled v kovačnico valut in deviz.

V soboto zvečer je bila generalna vaja za dijaško prireditelj „Moravska svatba“ pri Hrepcu v Zahomcu. Vaje so se udeležili polnoštevilno Zahomčani in bistriška mladina. Nedeljska igra je ob sodelovanju brhkih Zahomčanov, ki so s svojim korajžnim in slikovitim nastopom največ pripomogle k uspehu igre, izpadla v zadovoljnost iz vseh krajev Koroške prihitelih gledalcev. Zabavo so povečali tamburaši iz Malošč, gotovo najbolj izurjeni tamburaški zbor naše Koroške.

To je bil torej sestanek slovenskega koroškega dijaštva. Iz vseh krajev smo prišli, spoznali smo se med seboj in ker je več, spoznali naše ljudstvo od Zile. Odnegli smo najboljše vtise in veselo prepričanje, da naša Zila še ni izgubljena.

Zbirajte za tiskovni sklad!

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Dr. Seipel se nahaja od 1. septembra zopet v okrevališču v Hütteldorfu pri Dunaju ter je začel stopati zopet v ospredje. To se spravlja v zvezo s tem, da delegati Društva narodov s proučevanjem niso povsem zadovoljni. Predvsem ne verjamejo, da bi izdatki v resnici znašali samo 516 milijonov zlatih ter pravijo, da je prebivalstvo preveč obremenjeno z davki. Delegati so se v soboto že odpeljali v Ženevo in z njimi dr. Seipel, da spravi zopet na dnevni red vprašanje kontrole. Po sedanjih poročilih bi se imela podaljšati kontrola do srede leta 1925. Domneva se, da bo Društvu narodov predloženi normalni proračun sprejelo. Na drugi strani se zopet trdi da so odnesli delegati dober vtis. Bomo videli, kaj poreče Društvo narodov. — Debata o carinskem zakonu je končana in carinski zakon sprejet proti glasovom socijaldemokratov.

Jugoslavija. Vlada pripravlja proračun za leto 1925. Pravi se, da bo prekoračil 12 milijard ter da ne bo mogoče dobiti za to veliko vsoto kritija. — Dinar se je začel nepričakovano popravljati. Pravi se, da temu ni povod vlada, ampak aktivna trgovska bilanca, to je izvoz presega uvoz, in popraševanje po dinarju v inozemstvu vsled pričetka izvoza. Letina je menda srednja. Dne 4. t. m. je notiral dinar v Curihu 7 centimov in na Dunaju 937 naših kron; dan nato je padel na Dunaju zopet na 920 kron. — Po novem načrtu zakona o invalidih bodo dobivali nesposobni invalidi mesečno 750 dinarjev invalidnine. ostali pa procentualno po svoji nesposobnosti. Pri nas dobivajo več. Popolnoma nesposobni dobivajo mesečno preko 800.000 kron. — Kakor znano, podpirajo nemški poslanci sedanjo vlado. Vlada jim je dala zato koncesije. Minister prosvete je izdal naredbo, da se na ljudskih šolah v vojvodini in v Sloveniji, kjer so Nemci v večini, otvorijo nemške vzporednice. Dalje, da se narodnost otrok v ljudski šoli ugotovi po željah starišev, ne pa kot dosedaj po priimkih otrok (tukaj se bodo vršile velike zlorabe in pomeni podpiranje nemškutarstva) in da se v nemške srednje šole morejo vpisovati učenci brez raslike vere in kraja, kjer stanujejo. — Nemčija mora po Dawesovem načrtu tekom enega leta plačati Jugoslaviji 40 milijonov zlatih mark, kar znese v dinarjih 8800 milijonov. Ta kredit se bo porabil; dvsem za pokritje takojših del, ki so začeli pred ustavljenjem plačevanja reparacij oktobra 1922.

Svet Društva narodov je pričel 30. avgusta svoje 30. zasedanje. Predsednik je belgijski zunanji minister. Na dnevnem redu je vprašanje vojaške kontrole, omejitve oboroževanja, finančna sanacija Madžarske, sanacija Avstrije, predlog angleške vlade glede mej mosulskega ozemlja in obmejni spor med Albanijo in Jugoslavijo. Na zasedanje sta došla tudi Macdonald in Herriot ter se pripisuje temu zasedanju velik pomen. Oba sta bila burno pozdravljena. Macdonald je v svojem govoru izrazil veselje, da Društvo narodov pričinja resno razpravljanje o razorožitvi in o garancijskem paktu. Izrekel je željo, da postaneta člana Društva narodov tudi Nemčija in Rusija. Šele potem, ko bodo vsi člani Zveze, bo mogoče končno veljavno sklepati o vprašanju razorožitve. Govorila sta tudi Herriot in dr. Beneš ter se zavzemala za garancijski pakt. Govori vseh treh državnikov so bili z burnim odobravanjem sprejeti.

Nemčija. Reparacijska komisija je določila za generalnega agenta Parker Tilberta. Nemčija je začela plačevati zopet reparacij, pa pojde, kar prej ni šlo.

Vojaška izpraznitev Porurja se izvrši istočasno z gospodarsko izpraznitvijo cone. Dne 9. septembra se ustavi pobiranje carine na carinski meji med zasedenim in nezasedenim ozemljem, 20. septembra pa se upostavi zopet redni promet med obema ozemljema.

Interparlamentarna konferenca, ki se je pretekli teden končala v Genfu, je sprejela predlog o zmanjšanju oborožitve in o vzpostavitvi vojaškoprostih con. Predlog avstrijskega zastopnika, naj se dovoli na en milijon prebival-

cev samo 5000 vojakov (to število je po saint-germainskem dogovoru predpisano Avstriji) se je na predlog švedskega zastopnika odstopil posebnemu odboru.

Španske težkoče v Maroku. Vojaške operacije Španije v Maroku so radi trajne megle ustavljene. Kralj Alfonz se je vrnil v Madrid in predsedoval zelo važnemu ministrskemu svetu, na katerem se je razpravljalo o maroškem vprašanju, zlasti pa še o vrhovnem poveljništvu španskih čet v Maroku. Direktorij je sklenil nadomestiti generala Aizara. Kot njegov namestnik se imenuje Gomez Jordan, ki popolnoma pozna maroške razmere. Splošno prihajajo iz Maroka zelo vznemirljive vesti. Rifanski vstaši so na več krajih napadli španske oddelke in jih popolnoma porazili. — Iz Rabata se poroča, da so se na severni francoski strani pojavili vstaši. Severno od Teunata je bila francoska predstraža dvakrat napadena. Vstaši so bili močni 400 mož. Bili so odbiti in so pustili na bojišču 16 ujetnikov, 6 mrtvih in 15 pušk.

Državljska vojna na Kitajskem. Na Kitajskem je prav vroče. Meščanska vojna je polnem teku, bijejo se ljuti boji. Velesile so poslale vladi noto, v kateri delajo vlado za nemire odgovorno ter bodo znale napraviti red, da zaščitijo svoje državljane. Boji so se razširili že do 30 km od Šanghaja. Pred Šanghajom je mednarodna eskadra, sestojeca iz 5 angleških, 7 ameriških, 6 japonskih, 2 francoskih in 1 italijanske vojne ladje. Japonska je poslal nove vojne ladje. Čete velesil, izkreane z bojnih ladij, so pripravljene za brambo. Na stotisoče beguncev je zbežalo v Šanghaj. Zastopniki velesil so zahtevali od zunanje ministra v Peking, da ustanovi nevtralno cono okrog Šanghaja, da se očuva življenje in lastnina tujcev, ki stanujejo v mestu.

Konec vstaje v Braziliji. Vstaja v Braziliji je končala s popolnim porazom upornikov. Udala se je tudi utrdba Obidos, edina važna točka, ki so jo še imeli v rokah uporniki.

DOMAČE NOVICE

Občinske volitve na Radišah. Vlada je razpustila 6. aprila t. l. izvoljeni občinski zastop in razpisala nove volitve, ki se vršijo 5. oktobra 1924. Dan razpisa volitev je 30. avgust 1924.

Kako se Nemci fabricirajo. Fr. S. pravi, v dopisu iz Važenberga, v 1910. letu so nemščino v cerkvi, da je bilo že leta 1910 od 2874 prebivalcev 1000 Nemcev. Sedaj pa se je razmerje vsled doselitve nemških industrijskih delavcev (kolonizacija) in ne nazadnje vsled srbskega vpada zelo izpremenilo. Srbi (?) so tedaj v tem kratkem času toliko Nemcev sfabricirali, da jih je sedaj že 2464. Res čudna so pota „naravnega“ človeškega razvoja.

Heimatdienst šte 2 vabi svoje ovčice v Velikovec, kjer bo 14. t. m. svečano odkrit spomenik za v svetovni vojni in v koroških obrambnih bojih padle vojake. Spomenik bo spominjal tudi na plebiscit. Posebni plakati bodo pozivali „heimattreue“ Korošce na udeležbo. Mi in pametni ljudje bodo doma ostali, ker nimamo denarja odveč, da bi ga po nepotrebnem ven metali.

Utonil je 29. avgusta v Obirščici 19letni mizarjev sin Karol Hribar v Železni Kapli. Osebe, ki so ga videle zvečer prejšnji dan, so pripovedovale, da se je zelo pijan vračal pozno domov in tako padel najbrž v soteski v vodo, kjer so ga našli prihodnji dan mrtvega.

Nevihta. V ponedeljek 1. t. m. so nenadoma zakrili črni oblaki solnce, veter je začel tuliti, bliskalo je in nazadnje je začel padati dež s točo, ki je napravil v okolici Celovca precej škode. Vse polno sadja je ležalo po nevihti po tleh. Blisk je še posebno uganjal svoje posebnosti. V domobranski vojašnici je podrl dimnik in del strehe, na Žihpoljah je udarila streha v hišo čevljarja in omamila dve ženski, ki sta vedrili. V Celovcu je omamila 14letnega dečka. V Goričah, obč. Žitara vas, je pogorela hiša vsled strele, v Šmarkšu pri Sinči vasi pa gospodarsko poslopje. Vreme je letos sploh izredno čudno.

Iz Roža. Plesi in veselice so pri nas na dnevnem redu. Cel meter dolgi lepaki vabijo na to ali ono veselico in ples. Zdi se, kakor bi Nemci ne imeli v svojih društvih druge skrbi kakor to, kako bi izvabili od ljudstva denar. Ali pa mislijo, da bodo z veselicami in alkoholom uspavali koroške Slovence in tako izpodrinili slovenstvo na Koroškem. Ko gledamo, kako se na teh veselicah lakomišljeno zapravlja denar, vidimo, kako za gospodarstvo primanjkuje denarja, ki ga je za visoke obresti komaj dobiti. Te visoke obresti pa bodo uničile naše domove. Torej ljudstvo drago, ne veselice, ampak treznost in delo! Obetajo se težki časi. — V Borovljah in na Bistrici imajo socijalisti društvo: Freie Schule, Kinderfreunde. Glavni namen tega društva je, vzgojiti mladino v svobodomiselnem ali brezverskem duhu in zasovražiti pri mladini duhovnike. Tisti starši, ki imajo pravo ljubezen do svojih otrok in jim želijo srečo v življenju, ne bodo pustili svojih otrok v to društvo. Kristus je rekel: Gorje njemu, kdor enega teh malih pohujša! Podlaga srečnemu življenju je mirna vest in zadovoljno srce.

Kamen. (Vlom.) Od nedelje na ponedeljek preteklega tedna je vlomil neznan zlikovec v postajno poslopje Tinje—Kamen. Sreče ni imel in je moral odkuriti praznih rok. Sumi se, da je vlom izvršil znani vlomilec Pičko, ki je vlomil na dan letnega sejma tudi pri Pavliču v Nonči vasi. Škoda ni znatna.

Bilčovs. (Zlata maša.) Krasno slavnost je doživela naša župnija 24. avgusta, ko so obhajali preč. g. Ivan Boštjančič zlato mašo. Že na predvečer so se slišali veseli poki topičev, ki so daleč okoli naznanjali, da se ima jutri dan v Bilčovsu vršiti nekaj izvanrednega. Preč. g. zlatomašnik so se pripeljali že dan pred slavnostjo v svojo domačo župnijo, kjer so prebili svoja otroška in mladeniška leta. V nedeljo zjutraj so se med zvonjenjem oglašali tudi topiči in z zvonovi vred vabili ljudi, naj pridejo in se udeležijo bilčovske slavnosti. In res niso vabili zastonj. Prišlo je mnogo ljudi iz vseh sosednih župnij kljub temu, da vreme ni bilo prav ugodno. Pred župniščem je pozdravil domači pevski zbor preč. g. zlatomašnika z lepo pesmijo „Pozdrav“. Neka gospodična iz Pliberka je položila v obliki deklamacije svoje pozdrave in voščila g. zlatomašniku pred noge. Na zadnje je še pozdravil g. zlatomašnika tudi domači g. župnik. Nato se je začel slavnostni sprehod pomikati med zvonjenjem in streljanjem topičev proti jako krasno ozaljšani cerkvi, kjer se je pričela slovesna služba božja. Slavnostno pridigo je imel č. g. Poljanec, ki je bodril poslušalce, posnemati preč. g. zlatomašnika v njegovih vrlinah. Obenem je tudi obravnaval na kratko, da je žetev velika, ali delavcev je premalo. Zato naj Bilčovs skrbi, da pojdejo fantje študirat; ker le na ta način je mogoče, da se bo vršila taka slavnost večkrat v vaši sredini. — Popoldan bi se imela igrati igra „Tri sestre“. Ker je vreme nasprotovalo, se je morala že pričeta igra prekiniti.

Galicija. (Slika.) Štiri ženske nesejo in peljejo z dvokolnico na trg v Celovec in se živahno pomenjujejo. Držijo se strogo cestnega reda ter puščajo desno stran ceste prazno. Naenkrat svarilni klic brez cingljanja in že je zavozila Vogrinova dekla, ki se je peljala v kolkah s kolesom na polje, v Tratnico iz Encelne vasi in ji prevrnila košaro z jajci z glave in vse razbila, čeravno je bila desna stran ceste prosta. Siromašna Tratnica utrne veliko škodo. Kdo ji bo škodo povrnil? Osebe, ki se ne znajo voziti s kolesom, naj bi hodile rajše peš.

Žitara vas. Dne 20. avgusta t. l. pokopali smo pri nas zavedno Slovenko in verno krščansko mater Lucijo Zec, staro 66 let. Rajna je bila ena onih nesrečnih, ki jih je brezdvomno izid glasovanja spravil v prerani grob. Njen mož Kancjan Zec bil je namreč skoz 28 let državni cestar, a ga je nemško-avstrijska oblast brez vsake pokojnine od službe odstavila. Tako obsojeno na pomanjkanje jo je rešila smrt, on pa kot vseskozi pošten starček bo pričeval še naprej o nemški „pravici“.

Škocijan v Podjuni. (Smrt.) Dne 5. t. m. je preminula tukaj Schelander Lena, pd. Kovačeva v najlepši dobi. Dičila jo je posebno skrom-

nost, pridnost in skrbnost. Vsled tega je bila povsod spoštovana, kar je pokazal tudi lep pogreb. Počivaj v miru!

DRUŠTVENI VESTNIK

Smihel nad Pliberkom. Začeti hočemo z zimsko sezono v društvenem življenju in delovanju. Prvi prihodnji sestanek je na kvaterno nedeljo, dne 21. t. m. Vabimo vse člane in prijatelje našega izobraževalnega društva, da se društvenega delovanja v prav obilnem številu udeležijo. Pri prihodnjem sestanku pride na vrsto govor: „Sedanji Rim“.

GOSPODARSKI VESTNIK

Melioracijski fond.

Dne 5. VI. 1924 se je v deželnem zboru sklenil nov zakon o osnovitvi deželno-melioracijskega zaklada za deželo Koroško.

Ta zakon ima namen, omogočiti in pospešiti večje melioracije, toraj gmotno podpreti vse naprave in delo za napeljavo oziroma odtok vode na gospodarskih zemljiščih, bodisi da ta zemljišča že služijo kmetijskim svrham ali pa da se mislijo ravno potom takih melioracij napraviti zato sposobnim in s tem dvigniti produktivnost dotičnih površin, povečati domačo produkcijo do skrajno mogoče meje.

Zaklad se bo vzdrževal na ta način, da mu dežela odstopi vsako leto 10% od deželno-zemljiškega davka. Poleg tega tečejo v ta zaklad vsa deželi vrnjena posojila in obresti.

Denar iz tega zaklada se bo vporabljal za posojila občinam, vodnim zadrugam in posameznim posestnikom zemljišč za melioracije; nadalje za enkratne podpore do 20% vseh stroškov za odtok in do 25% stroškov za napeljavo vode; zadnje pa pod pogojem, da tudi zvezna vlada dovoli isto svoto.

Posojila za izpeljavo melioracij se bodo dovolila do 50% vseh stroškov in sicer na 16 let, v teku teh 16 let se mora posojilo vsako leto v enaki svoti vrniti in sicer 2 leti po izvršenem delu pričeto. V posebni potrebnih slučajih se lahko popusti vrnitev do polovice posojila pod pogojem, da dovoli to tudi zvezna vlada.

Prošnje za podpore in posojila se morajo vložiti na deželni kulturni svet za Koroško. Projekte izdelata melioracijski urad pri kulturnem svetu sam ali pa drugod izdelane projekte pregleda; isti nadzoruje tudi delo in daje potrebna navodila. Svoto, katero se dovoli v vsakem posameznem slučaju, določi deželna vlada, katera sploh uporablja in razpolaga s tem zakladom samovoljno. Ing. S. O.

Slaba letina. Tako polagoma prihajajo resnične vesti o letošnji letini. Neobičajno vreme, neprestan dež in pomanjkanje za kmetijstvo prepotrebne solnce da sklepati na katastrofo. Ržena žetev je pod ničlo, pševce bo komaj petina tega kot običajno. Krma že dolga leta ni bila tako slaba: dosti je je sicer, a kakovost je izredno slaba, krompir gnije že v zemlji in grozdje je pa sploh skoro popolnoma uničeno, tudi sadje gnije že na drevesu in je nesposobno za transport. Kmetijstvo nudi tedaj tako slabo sliko kot že leta ne.

Svetovna žetev. „Trgovski list“ prinaša sledeče zanimivo poročilo o stanju svetovne letine: Svetovna žetev bo znašala 20 odstotkov manj kakor leta 1923. Zadnji dve žetvi sta nas razvadili. Čeprav je pa zaključek povprečno komaj srednji, so se alarmujoče vesti o svetovni slabi žetvi izkazale kot pretirane. V splošnem bo minus napram lani samo 20 odstotkov. Poročila iz Zedinjenih držav in iz Kanade so ugodnejša kakor so bila pred tedni. To se takoj pozna pri nazadovanju cen. Glede koroze mnenje ni enotno. Nekateri pravijo, da bo zadnji dež na pridelek ugodno uplival, strokovnjaki pa pravijo, da je prišla dozorev prepozno. Vsekako je pa kanadski pridelek koroze prav neugoden. Poročila iz Argentinije so zaenkrat ugodna, žetev bo pa tam šele čez pet mesecev, ker smo na južni poluti. Britanska Indija pričakuje srednji pridelek, natančnih in zanesljivih poročil še ni. Rusija trpi na suši in črvih. —

Sovjetska vlada hoče z maksimalnimi cenami prepričati draženje in zato morebiti velik del ne bo prišel v prsto trgovino. Tudi Poljska pričakuje slabšega pridelka kakor lani. Francija računa s srednjim pridelkom. Zelo neugodna so poročila iz Maroka in Tunezije, vsaj za prodajo ne bo ostalo nič. V Italiji pravijo, da bo letos 14 milijonov meterskih stotov pšenice manj kakor lani. Tudi Španija bo manj pridelala, vzrok je suša. Da je rumunska žetev bolj slaba, se vidi iz zvišane carine na žito. Bolgarska žetev je pod povprečnostjo; ravno taka je ogrska, upi na ugoden zaključek pri pšenici in rži so zmiraj manjši, na vsak način je možnost večjega izvoza zelo dvomljiva. Iz Češke in Moravske še nimamo poročil; pridelok na Slovaškem je pod povprečnostjo.

Tržne cene v Velikovcu dne 3. IX. 1924. Živina: voli 10—14.000, krave 8—13.000, ovce 6—9.000, svinje 20—26.000 K za 1 kg žive teže. Žito: pšenica 3500—3800, rž 3400—3500, ajda 2800—3000, oves 2800—3000 K za 1 kg.

Dunajska lesna borza. Skladišče lesa s 1080 kubičnimi metri se je ponujalo za 800 milijonov, 30 joh obsegajoča parcela s 1600 m³ hlodov in 3500—4000 m³ drv istotaka. Prodajalo se je: 2 vagona rumunskega javorja, 27—41 mm za 1¼ milijona, 160 m³ slavonskih smrek in jelk, 12—14 mm, od 18 cm naprej, 3,80—6 m dolge za 1¼ milijona, 9 m³ smrek in jelk brez vej, 17 m³ 33 mm smreke, 13—15 cm široke, bukve 80—100 mm po 610.000 K. Prodal se je 1 vagon rezanega lesa, 33 mm, 26—32 cm, 5—6 m dolg po 540.000 K.

Dunajski trg. Živina teleta 22—26.000, koze 4—6.000, ovce 9—14.000 K za kg žive teže; zaklana živina teleta 25—32.000, jagnjeta 14.000 do 18.000, kozlički 18—18.500, koze 6—12.000, mesne svinje 28—34.000, pitane svinje 31.000 do 33.000 K za kg. Meso: goveje 22—52.000, telečje 28—48.000, zrezek 60—70.000, svinjsko 30—54.000, prekajeno 32—54.000 K za kg. Jajce 1800—1950 K komad. Čajno maslo 70.000 do 82.000, namizno maslo 66—68.000, maslo za kuho 45—58.000, domača mast 36—38.000, ameriška mast 32—33.000, slanina 26.000 do 36.000 K za kg. Sadje: jabolka 2500—14.000, hruške 3500—18.000, češplji 8—12.000, grozdje 14—22.000, slive 6—10.000, breskve 12—20.000, črnice 8—10.000, malinje 12—14.000, brusnice 12—16.000 K za kg. Zelenjave: krompir 1800 do 2800, zelen grah 6—8.000, zelen fižol 5000 do 8000, kumare 1—3.400, paradižniki 2—3.000, paprika 2500—5000, jedilne buče 700—1200, zelje 1800—3000, špinača 3—4.000, hren 30.000 do 60.000, čebula 2—3.400, česen 7—14.000 K za kg. Krma: detelja 120—150.000, sladko seno 80—125.000, kislno seno 70—75.000, slama 80—90.000 K za metercent.

Borza. Zurich: Dunaj 0,0075, New York 533,75, London 23,63, Pariz 27,82, Milan 23,24, Praga 15,925, Budinpešta 0,0069, Beograd 6,95, Bukarešta 2,75, Zofija 3,87.

Dunaj: Valute: Nemške marke (zlate) 16,540, švicarski franki 13,260, dolarji 70,460, lire 3105, angleški funti 312,900, francoski franki 3705, dinarji 925, leji 502 n. a. K.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Po Koroškem se klati mnogo ciganov, ki pridno kradejo in se bavijo s prepovedanimi posli. Žendamerija je vsled tega pregnala dve družini s Koroške. — Dunajske tovarne za kruh bodo morale znižati cene kruha, ker je posebna komisija spoznala, da so cene pretirane. — V Indiji sta treščila vlaka skupaj: okrog 90 je mrtvih in okrog 100 ranjenih potnikov. — Avstrijski ministri dobe zopet naslov ekselencen. — Dvakrat je volil Kebar Matija, pomožni delavec v Rjavcu, obč. Hodiše in bil zato pogojno kaznovan s 14dnevnim zaporom. — Češkoslovaška bo izplačala vojno posojilo onim osebam, katerih premoženje pri premoženjski oddaji ni presehalo 25.000 Kč. Za 100 medvojnih kron bodo dobili 75 čeških, ki se izplačajo 1. jan. 1925. — Italijani so imeli sedaj ob naši meji na Tirolskem manevre. Pri tej priliki je prestopila, kakor zatrjujejo priče, italijanska granata brez dovoljenja mejo in se zarila dva km za mejo v naša tla. Slučaj se bo preiskal. — Podpiranih brezposelnih je bilo na

Koroškem 30. avgusta 327, 545 pa jih je iskalo službe. — V petek dne 5. t. m. zvečer je pogorela baraka produktivne zadruga za lesno in železno industrijo poleg južnega kolodvora. Vzrok požara je še nepojasnen. Vse je uničeno: stroji, orodje, material in poslopje. Škoda je velika.

Dnevnice za porotnike. Potni stroški se povrnejo, ako je sedež sodišča oddaljen več kot 6 kilometrov; za obed dobijo 10.000 K, ako morajo obedovati izven doma; za stanovanje, večerjo in zajutrek 30.000 K. Porotniki, ki prejema plačo dnevno ali tedensko in so na ta zasluzek navezani, dobe dnevno 57.000, 56.000 in 54.000 K. Ta odredba velja od 31. avgusta.

Sprejemanje pripravnikov v finančno kontrolo. V finančni kontroli v Sloveniji je popolniti večje število pripravniških mest. Pogoji za sprejem so določeni v členu 36. zakona o organizaciji finančne kontrole. Uradni list št. 109 iz leta 1922. Podrobne informacije prejmejo prosilci pri Oddelkih finančne kontrole.

Moderni toplomer. V zdravilstvu je zadnji čas uveden nov toplomer, ki se jako razlikuje od toplomera, ki je bil doslej v rabi. To je preprost električni aparat, na katerem se kaže vsaka še tako neznatna izprememba temperature bolnega človeka. Novi toplomer ima že zato večji pomen kakor dosedanji, ker bolnika prav nič ne moti in celo med njegovim spanjem lahko merimo njegovo temperaturo. Stopinjo temperature kaže majhna spirala iz platine, ki prenaša rastočo vročino ali njeno pojemanje na papirnati trak. Z drobno vrstico spojiš lahko bolnikovo posteljo z zdravnikovo sobo in če nastane silno nagla izprememba, začne aparat v tistem hipu zvoniti.

Leteča bomba. Francoskim vojaškim oblastim se je te dni posrečilo izdelati letalsko bombo, ki ima motor in propeler in ki jo je moči vreči z letališča. Bajje lahko vodijo bombo brezžično v zaželjeni smeri. Bomba pade na določeni točki na tla. Ker nima nobenega obtežja, jo lahko spravijo tako visoko, da je ni mogoče več videti.

Ženska, ki je dojila medveda. Ameriški listi poročajo, da je neka državljanka iz Massachusetts dobila od ameriškega društva za varstvo živali zlato kolajno za zasluge materinske vdanosti. To svojo vdanost je dokazala s tem, da je na lastnih prsih dojila malega medveda, katerega mater je njen soprog ustrelil na lovu.

Dvoboj dveh zaljubljenk. Dve Napolitanki iz boljše družbe sta se zaljubili v lepega Giovannija Manzija. Ker se nikakor nista mogli sporazumeti, je prišlo med njima do dvoboja. Dvoboj se je vršil z meči in sicer pod težkimi pogoji. Po večkratnem spopadu je dobila ena duelantka težko rano na prsih. Prepeljana je bila v bolnico, dočim je bila njena nasprotnica aretirana. Poročilo ne pove, če se je obema ljubezen ohladila.

Deset zapovedi za mater. 1. Posveti se svojim otrokom. 2. Ne neguj samo njih telesa, temveč tudi duha, čuvstvovanje in značaj. 3. Ljubi jih, a bodi tudi stroga in dosledna in bodi glede otrok z možem istih misli. 4. Ne imej kakšnega otroka bolj rada. 5. Vsak otrok je rastlina zase; razumeti jo moramo in posebej gojiti. Prava vzgoja ne pozna enostranosti. 6. Nauči otroka kmalu ljubezni do bližnjega. Do danes še ni višje morale kakor je stavek: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Moj bližnji je pa vsak tisti, ki potrebuje moje pomoči. 7. Uči otroka reda, snažnosti in točnosti. 8. Uči otroka, naj prostovoljno in rad dela usluge. S tem, da služimo, pridemo do vladanja. 9. Čisti naj bodo tvoji otroci in ogibajo naj se vsega grdega, surovega in nečastnega. Sami od sebe se bodo ogibali potem slabih knjig, slik, pesmi, predstav in tovarišev. Bodi otrokom prijateljica in zaupnica in pridejo naj h tebi v vseh svojih vprašanjih in nadlogah. Največja moč vzgoje je zgleđ. Otroci še potem starše vzgajajo, ko se dajo še sami od njih vzgajati.

Kako bo na svetu l. 3000? Če se bo prebivalstvo sveta množilo v isti meri kot dosedaj, tedaj bo zemlja v letu 3000 prenapolnjena. Število prebivalstva bo znašalo takrat 700 milijard. To prerokbo je postavil angleški univerzitetni profesor John W. Gregorij, ki v pod-

krepitev svoje trditve navaja: Od leta 1906 do 1910 se je število prebivalstva povečalo v dvojni meri nego v preteklih 60 letih. To pomeni, da bo mela zemlja v letu 2050 največje število prebivalstva, ki ga bo mogla še preživeti. Leta 3000 pa ne bo več prostora za ljudi na svetu, kajti njih število bo naraslo na 700 milijard in napolnili bodo zemljo do zadnjega kotička. Profesor Gregory prorokuje tudi strašno usodo belega plemena „Borba za obstoj za razširjenje lastnega ozemlja, ki je bila tudi eden glavnih vzrokov svetovne vojne, bo v prihodnjih stoletjih še hujša in grozovitejša. To bo borba na življenje in smrt med belim plemenom in ostalimi. Kakor je videti gleda profesor Gregory skozi črna očala v bodočnost.

Nevesta na dražbi. V bližini Billinzone v Italiji se je naveličal mlad človek svoje neveste, s katero je bil zaročen eno leto. Prosil jo je, naj ga odveže dane obljube, v kar je deklica privolila. Stavila pa je pogoj, da ji preskrbi bivši zaročenec drugega ženina izmed svojih prijateljev, češ da je zakon igra v loteriji in da ne vidi, zakaj ne bi bila z drugim ravno tako srečna. V vaški gostilni se je sedaj začela prava dražba, h kateri so prišli vsi možje, godni za ženitev. Osebnoponujanje s strani dražitelja ni bilo potrebno, ker je gospodična, veliko, zdravo dekle 21 let, govorilo zase sama. Končno jo je dobil mlad kmet za 850 lir. Starši dekleta so bili s tem nenavadnim načinom možitve svoje hčere popolnoma zadovoljni. Izdražena vsota se porabi za opremo neveste, ki se v kratkem poroči.

Za tiskovni sklad so darovali:

Starc Marija, Mokrije, 5000, Kropivnik Franc, Borovlje, 20.000; dr. Franc Zeichen, Pliberk, 4000; Veračnik Frančiška, Medgorje, 2000; Sturm Janez, Vernberg, 50.000; Majster Hrvaje, Maribor, 10.000; Struger Fani v Kotmari vasi plačala na Simijevi svatbi za ukradenega ramarja 20.000 K. Holec Franc, župnik, Radiše, 50 dinarjev. Darovalcem srčna hvala.

Vabilo.

„Klub koroških slovenskih akademikov na Dunaju“ priredi v **nedeljo, 14. septembra t. l.** v Narodnem domu v Dobrli vasi igro

Moravska svatba

Začetek ob treh popoldne.

Pridite vsi!

Odbor.

115

VABILO

k igri

Dve teti

in

Kukavica modra ptica

ki je uprizorita dekliški Marijini družbi iz Št. Lipša in Žitare vasi v **nedeljo, dne 14. septembra ob 3. uri popoldne v Društvenem domu v Žitari vasi.** Vstopnina za članice Marijinih družb (tudi sosednih) prosta, za druge sedeži 4000 K in stojišča 2000 K za osebo. — K obilni udeležbi vabi 117 vodstvo.